

UREDBA (EU) št. 653/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 1760/2000 glede elektronske identifikacije govedi in označevanja govejega mesa**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA,

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 168(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Leta 1997 so bila z Uredbo Sveta (ES) št. 820/97 ⁽³⁾ okrepljena pravila Unije o identifikaciji in sledljivosti govedi zaradi epidemije bovine spongiformne encefalopatije (BSE) ter posledične večje potrebe po sledenju porekla in premikov živali s pomočjo običajnih ušesnih znamk.
- (2) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa, da mora vsaka država članica uvesti sistem za identifikacijo in registracijo govedi v skladu z navedeno uredbo.
- (3) Uredba (ES) št. 1760/2000 uvaja sistem za identifikacijo in registracijo govedi, ki zajema ušesne znamke, nameščene na obeh ušesih vsake živali, računalniške baze podatkov, potne liste za živali in posamezne registre, ki se vodijo na vsakem gospodarstvu.
- (4) Sledenje govejemu mesu nazaj do vira prek identifikacije in registracije je predpogoj za označevanje porekla skozi celotno prehransko verigo. Ti ukrepi zagotavljajo varstvo potrošnikov in javno zdravje ter spodbujajo zaupanje potrošnikov.
- (5) Uredba (ES) št. 1760/2000 ter natančnejše identifikacija govedi in prostovoljni sistemi označevanja govejega mesa so bili navedeni kot obveznosti obveščanja s posebnim pomenom v zvezi z obremenitvami, ki jih povzročajo za podjetja, v sporočilu Komisije z dne 22. oktobra 2009 z naslovom „Akcijski program za zmanjševanje upravnih obremenitev v Evropski uniji – Načrti za posamezna področja in ukrepi za leto 2009“.

⁽¹⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 144.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 820/97 z dne 21. aprila 1997 o uvedbi sistema identifikacije in registracije govedi in označevanju govejega mesa in izdelkov iz govejega mesa (UL L 117, 7.5.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

- (6) Uporaba sistemov za elektronsko identifikacijo bi lahko poenostavila postopke sledljivosti prek avtomatiziranega in natančnejšega odčitavanja in beleženja v register gospodarstva. Poleg tega bi omogočila avtomatizirano poročanje o premikih živali v računalniško bazo podatkov ter tako izboljšala hitrost, zanesljivost in natančnost sistema sledljivosti. Uporaba sistemov za elektronsko identifikacijo bi prav tako izboljšala upravljanje določenih neposrednih plačil kmetom.
- (7) Sistemi za elektronsko identifikacijo, ki temeljijo na radiofrekvenčni identifikaciji, so se v zadnjih desetih letih znatno izboljšali. Ta tehnologija omogoča hitrejše in natančnejše odčitavanje posameznih identifikacijskih kod živali neposredno v sisteme za obdelavo podatkov. To prispeva h krajšanju časa, potrebnega za sledenje morebitnim okuženim živalim ali hrani, kar vodi do izboljšanja berljivosti baz podatkov ter povečanja zmožnosti za hitro odzivanje v primeru izbruha bolezni, in zmanjšuje stroške dela, čeprav vključuje povečanje stroškov opreme.
- (8) Ta uredba je skladna z dejstvom, da so bili sistemi za elektronsko identifikacijo v Uniji že uvedeni za druge živalske vrste, razen goved, kot je obvezni sistem, ki se uporablja pri ovcah in kozah.
- (9) Glede na tehnološki napredek elektronske identifikacije se je več držav članic prostovoljno odločilo, da bodo začele izvajati elektronsko identifikacijo govedi. Te pobude bodo verjetno prispevale k razvoju različnih sistemov s strani posameznih držav članic in različnih zainteresiranih strani. Razvoj različnih sistemov bi oviral naknadno usklajevanje tehničnih standardov znotraj Unije. Zagotoviti bi bilo treba interoperabilnost sistemov za elektronsko identifikacijo v državah članicah kot tudi njihovo skladnost z ustreznimi standardi ISO ali drugimi mednarodnimi tehničnimi standardi, ki so jih sprejele uveljavljene mednarodne organizacije za standardizacijo, z razumevanjem, da ti mednarodni standardi lahko zagotovijo najmanj višjo stopnjo varnosti in učinkovitosti kot standardi ISO.
- (10) V poročilu Komisije z dne 25. januarja 2005 o možnosti uvedbe elektronskega označevanja za govedo je bilo ugotovljeno, da se je radiofrekvenčna identifikacija dokazano razvila do stopnje, ki že omogoča njeno uporabo v praksi. V tem poročilu je bilo ugotovljeno tudi, da je zelo zaželeno, da se preide na elektronsko identifikacijo govedi znotraj Unije, ker bi to poleg drugih koristi prispevalo k zmanjšanju upravnega bremena.
- (11) V skladu s sporočilom Komisije z dne 10. septembra 2008 z naslovom „Akcijski načrt za izvajanje strategije EU za zdravstveno varstvo živali“ mora Komisija med uvajanjem sistemov za elektronsko identifikacijo poenostaviti obveznosti obveščanja, kot so registri gospodarstva in potni listi za živali.
- (12) Sporočilo Komisije z dne 19. septembra 2007 o novi strategiji za zdravstveno varstvo živali za Evropsko unijo (2007–2013) „Bolje preprečiti kot zdraviti“ vsebuje predlog, da se elektronska identifikacija za govedo obravnava kot morebitna izboljšava obstoječega sistema Unije za identifikacijo in registracijo, da bi se poenostavile obveznosti obveščanja, kot so registri gospodarstva in potni listi za živali, ter predlaga izvajanje elektronske izmenjave potnih listov za govedo. Ta izmenjava bi vključevala uvedbo elektronske identifikacije z vstavljanjem podatkov v realnem času. Taka izmenjava bi prispevala k znatnemu prihranku glede stroškov in obremenitev pristojnih organov držav članic in drugih zainteresiranih strani ter bi zmanjšala količino dela pri prenosu potnih listov za živali v računalniške baze podatkov. Ta uredba je skladna s to pobudo.
- (13) Tako se za to uredbo pričakuje, da bo z izboljšanjem gospodarske rasti, kohezije in konkurenčnosti prispevala k nekaterim ključnim ciljem pomembnih strategij Unije, vključno s strategijo EU 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast.
- (14) Določene tretje države so že oblikovale pravila, ki omogočajo napredne tehnologije v zvezi z elektronsko identifikacijo. Unija bi morala oblikovati podobna pravila, da bi olajšala trgovino in povečala konkurenčnost sektorja.

- (15) Zaradi tehnološkega razvoja novih vrst elektronskih identifikatorjev je primerno razširiti obseg sredstev za identifikacijo iz Uredbe (ES) št. 1760/2000, da bi se omogočila uporaba elektronskih identifikatorjev kot uradnega sredstva za identifikacijo. Ker uvedba ustrežajočih določb zahteva velike naložbe, je treba omogočiti prehodno obdobje petih let, da se državam članicam da dovolj časa za pripravo. V tem prehodnem obdobju bodo običajne ušesne znamke še naprej edino uradno sredstvo za identifikacijo goveda.
- (16) Uvedba obvezne elektronske identifikacije po vsej Uniji bi lahko gospodarsko negativno vplivala na določene nosilce dejavnosti. Ko postane elektronska identifikacija priznana kot uradno sredstvo za identifikacijo, je primerno, da jo imetniki prostovoljno uporabljajo. V okviru take prostovoljne ureditve bi se za elektronsko identifikacijo odločili tisti imetniki, ki bi od tega verjetno imeli gospodarske koristi, medtem ko bi bilo treba drugim imetnikom dovoliti, da še naprej identificirajo živali z dvema običajnima ušesnima znamkama.
- (17) Države članice imajo zelo različne rejne sisteme, načine kmetovanja in organizacije sektorjev. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti, da na svojem ozemlju uvedejo obvezno elektronsko identifikacijo le, kadar menijo, da je to ustrezno, in ob upoštevanju vseh navedenih dejavnikov, vključno s posledicami za male kmete, ter po posvetovanju s predstavnimi organizacijami v živilno-rejnem sektorju. Pri premikih živali v trgovini znotraj Unije bi morala za obveznost elektronske identifikacije goveda odgovarjati država članica, ki je uvedla obvezno uporabo identifikacijske številke na svojem ozemlju. To ne bi smelo pomeniti, da mora ta država članica ponovno identificirati živali, ki so že bile elektronsko identificirane v državi članici odpošiljateljici.
- (18) Za živali in meso, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, bi morale veljati identifikacijske in sledljivostne zahteve, ki omogočajo enako raven zaščite.
- (19) Ko se žive živali uvažajo v Unijo iz tretjih držav, bi morale pri prihodu ustrezati enakim identifikacijskim zahtevam, ki veljajo za živali, rojene v Uniji.
- (20) Dve uradni identifikacijski sredstvi, nameščeni na žival, bi morali imeti enako identifikacijsko kodo. Vendar bi se lahko pri prehajanju na uporabo elektronskih identifikatorjev kot uradnega sredstva za identifikacijo v nekaterih primerih zgodilo, da zaradi tehničnih omejitev v zvezi s konfiguracijo prvotne identifikacijske kode živali ne bi bilo mogoče izdelati kopije te kode na elektronskem identifikatorju. Do tega bi utegnilo priti, kadar znaki, ki tvorijo obstoječo identifikacijsko kodo živali, preprečujejo, da bi se pretvorila v elektronski format. Zato bi bilo treba določiti posebna prehodna odstopanja, da se omogoči namestitev elektronskega identifikatorja tudi na te živali, če je zagotovljena popolna sledljivost in je možno živali identificirati posamično, vključno z gospodarstvom, na katerem so bile rojene.
- (21) Uredba (ES) št. 1760/2000 določa, da pristojni organ izda potni list za vsako žival, ki jo je treba identificirati v skladu z navedeno uredbo. To povzroča znatno upravno breme za države članice. Pristojni organi držav članic morajo vzpostaviti računalniško bazo podatkov v skladu s členoma 14 in 18 Direktive Sveta 64/432/EGS⁽¹⁾. Ker so morale biti te baze podatkov popolnoma operativne od 31. decembra 1999, bi morale zagotavljati zadostno sledljivost notranjih premikov govedi. Zato bi bilo treba potne liste izdati le za živali, ki so namenjene za trgovino znotraj Unije. Vendar pa ta uredba ne bi smela preprečevati nacionalnih določb v zvezi z izdajo potnih listov za živali, ki niso namenjene za trgovino znotraj Unije.
- (22) Komisija je vzpostavila BOVEX, pilotni projekt za izmenjavo potnih listov za govedo med državami članicami, da bi omogočila izmenjavo podatkov med državami članicami in hkrati omogočila sledljivost živali med premiki

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti (UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64).

znotraj Unije. Ko začne v celoti delovati izmenjava podatkov med nacionalnimi računalniškimi bazami podatkov, zahteva za izdajo potnih listov v papirni obliki za živali ne bi smela več veljati za živali, ki so namenjene za trgovino znotraj Unije. To bi moralo prispevati k zmanjšanju upravnega bremena držav članic in gospodarskih subjektov.

- (23) V oddelku II naslova II Uredbe (ES) št. 1760/2000 so določena pravila za prostovoljni sistem označevanja govejega mesa, v skladu s katerimi mora nekatere specifikacije za označevanje potrditi pristojni organ zadevne države članice. Upravno breme in stroški, ki nastanejo pri uporabi tega sistema s strani držav članic in gospodarskih subjektov, niso sorazmerni s koristmi sistema. Ker je po sprejetju navedene uredbe začela veljati nova zakonodaja, so posebna pravila o prostovoljnem sistemu označevanja postala odvečna in bi jih bilo treba črtati. Vendar pa se ne bi smelo ogroziti pravice nosilcev dejavnosti, da potrošnike prek prostovoljnega označevanja obveščajo o značilnostih mesa, ter pravice potrošnika, da prejme preverljive informacije. Posledično bi bilo treba, kot pri vseh drugih vrstah mesa, pri navajanju informacij za goveje meso, ki presegajo obvezno označevanje, upoštevati sedanjo horizontalno zakonodajo, vključno z Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (24) Da bi se preprečilo tveganje za goljufije pri označevanju mesa in zaščitili evropski potrošniki, bi morali veljavni nadzor in kazni imeti zadostni odvračilni učinek.
- (25) V skladu z Uredbo (EU) št. 1169/2011 je Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo o obvezni navedbi države ali kraja porekla mesa, uporabljenega kot sestavino. To poročilo bi moral po potrebi spremljati zakonodajni predlog, da se zagotovi preglednost po vsej verigi z mesom ter bolje obvešča evropske potrošnike. Ob upoštevanju najnovejših težav v zvezi z označevanjem mesnih izdelkov, ki so prizadele delovanje prehranske verige, sta Evropski parlament in Svet pričakovala, da bo poročilo sprejeto kar se da zgodaj v drugem semestru leta 2013, končno pa je bilo sprejeto 17. decembra 2013.
- (26) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, prenesena na Komisijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1760/2000, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (27) Za zagotovitev uporabe pravil, ki so potrebna za pravilno delovanje identifikacije, registracije in sledljivosti govedi in govejega mesa, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, kar zadeva zahteve glede nadomestnih sredstev za identifikacijo govedi; posebne okoliščine, v katerih je državam članicam dovoljeno podaljšati roke za namestitev sredstev za identifikacijo; podatke, ki se izmenjujejo med računalniškimi bazami podatkov držav članic; rok za določene obveznosti poročanja; zahteve glede sredstev za identifikacijo; dodajanje sredstev za identifikacijo na seznam iz Priloge -I; pravila v zvezi z informacijami iz računalniških baz, ki jih je treba vključiti v potne liste za živali in posamezne registre gospodarstva; identifikacijo in registracijo premikov govedi, kadar se odpravlja na sezonsko pašo na druga območja; pravila za označevanje nekaterih proizvodov, ki bi morala biti enakovredna pravilom iz Uredbe (ES) št. 1760/2000; določbe o označevanju v zvezi s poenostavljenim navajanjem porekla v primerih, ko žival za zelo kratek čas ostane v državi članici ali v tretji državi rojstva ali zakola; ter opredelitve in zahteve, ki se uporabljajo za izraze ali kategorije izrazov, ki se lahko dajo na etikete prepakiranega svežega in zamrznjenega govejega in telečjega mesa. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, ki spreminja Uredbi (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja Direktivo Komisije 87/250/EGS, Direktivo Sveta 90/496/EGS, Direktivo Komisije 1999/10/ES, Direktivo 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, Direktivi Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbo Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

- (28) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 1760/2000 glede registracije gospodarstev, ki uporabljajo nadomestna sredstva za identifikacijo; tehničnih značilnosti in podrobnih načinov izmenjave podatkov med računalniškimi bazami podatkov držav članic; potrditve celovitega delovanja sistema za izmenjavo podatkov; oblike in zasnove sredstev za identifikacijo; tehničnih postopkov in standardov za izvajanje elektronske identifikacije; pravil v zvezi s konfiguracijo identifikacijske kode ter največje velikosti in sestave nekaterih skupin živali bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (29) Izvajanje te uredbe bi bilo treba spremljati. Zato bi morala Komisija najpozneje pet let po začetku veljavnosti te uredbe glede določb o prostovoljnem označevanju govejega mesa in devet let glede določb o elektronski identifikaciji Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti dve poročili o izvajanju te uredbe ter o tehnični in ekonomski izvedljivosti obvezne elektronske identifikacije povsod v Uniji. Tema poročiloma bi se morali po potrebi priložiti ustrezni zakonodajni predlogi.
- (30) Uredbo (ES) št. 1760/2000 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1760/2000 se spremeni:

(1) v členu 1 se drugi stavek odstavka 2 črta;

(2) v členu 2 se prva alinea nadomesti z naslednjim:

„— ‚žival‘ pomeni govedo v smislu točk (b) in (c) člena 2(2) Direktive 64/432/EGS, vključno z živalmi, ki sodelujejo v kulturnih in športnih prireditvah;“

(3) v prvem odstavku člena 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) sredstva za identifikacijo posameznih živali;“

(4) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Obveznost identifikacije živali

1. Vse živali na gospodarstvu se identificirajo z vsaj dvema sredstvom za identifikacijo, ki sta navedeni v Prilogi -I in v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi odstavka 3, in ki ju odobri pristojni organ. Najmanj eno od teh identifikacijskih sredstev je vidno in ima vidno identifikacijsko kodo.

Prvi pododstavek ne velja za živali, rojene pred 1. januarjem 1998, ki niso namenjene za trgovino znotraj Unije. Te živali se identificirajo z najmanj enim identifikacijskim sredstvom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Da se zagotovi prilagoditev tehničnemu napredku, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z dodajanjem sredstev za identifikacijo na seznam iz Priloge -I, hkrati pa se zagotovi njihova interoperabilnost.

Sredstva za identifikacijo se dodelijo gospodarstvu, razdelijo in namestijo na živali na način, ki ga določi pristojni organ.

Dve sredstvi za identifikacijo, ki sta bili dovoljeni v skladu z delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi odstavka 3 in tega odstavka, in ki sta nameščeni na žival, imata isto neponovljivo identifikacijsko kodo, ki skupaj z registracijo živali omogoča identifikacijo posamezne živali in gospodarstva, na katerem se je rodila.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar znaki, ki tvorijo identifikacijsko kodo živali, ne omogočajo namestitve elektronskega identifikatorja z isto neponovljivo identifikacijsko kodo, lahko zadevna država članica omogoči, da ima pod nadzorstvom njenega pristojnega organa drugo sredstvo za identifikacijo drugačno kodo, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) žival je rojena pred datumom začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz točke (c) drugega pododstavka odstavka 3;
- (b) zagotovljena je popolna sledljivost;
- (c) možna je identifikacija posamezne živali, vključno z gospodarstvom, na katerem je bila rojena;
- (d) žival ni namenjena za trgovino znotraj Unije.

3. Da se zagotovi ustrezna sledljivost in prilagodljivost tehničnemu napredku ter optimalno delovanje identifikacijskega sistema, Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 22b v zvezi z zahtevami za sredstva za identifikacijo iz Priloge -I ter prehodne ukrepe za uvedbo posebnih sredstev za identifikacijo.

Na podlagi ustreznih standardov ISO ali drugih mednarodnih standardov, ki so jih sprejele uveljavljene mednarodne organizacije za standardizacijo, pod pogojem, da ti mednarodni standardi lahko zagotovijo najmanj višjo stopnjo varnosti in učinkovitosti kot standardi ISO, Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebna pravila v zvezi z:

- (a) obliko in zasnovo sredstev za identifikacijo;
- (b) tehničnimi postopki za elektronsko identifikacijo govedu, in
- (c) konfiguracijo identifikacijske kode.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

4. Od 18. julija 2019 države članice zagotovijo, da je vzpostavljena potrebna infrastruktura za zagotovitev identifikacije živali na podlagi elektronskega identifikatorja kot uradnega sredstva za identifikacijo v skladu s to uredbo.

Od 18. julija 2019 države članice lahko uvedejo nacionalne določbe, s katerimi postane uporaba elektronskega identifikatorja obvezna kot eden od dveh sredstev za identifikacijo iz odstavka 1.

Države članice, ki uporabijo možnost iz drugega pododstavka, Komisiji zagotovijo besedilo takih nacionalnih določb in dostopnost te informacije na internetu. Komisija pomaga državam članicam, da omogočijo dostop javnosti do informacije tako, da na svojem spletnem mestu zagotovi povezavo do zadevnih spletnih mest držav članic, ki vsebujejo to informacijo.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 je lahko govedo, ki je namenjeno za kulturne in športne prireditve, razen sejmov in razstav, identificirano z nadomestnimi sredstvi za identifikacijo, ki zagotavljajo identifikacijske standarde, enakovredne standardom iz odstavka 1.

Gospodarstva, ki uporabljajo nadomestna sredstva za identifikacijo iz prvega pododstavka, so registrirana v računalniški bazi podatkov iz člena 5.

Komisija z izvedbenimi akti določi potrebna pravila v zvezi s tako registracijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Da se zagotovi sledljivost na podlagi identifikacijskih standardov, enakovrednih tistim iz odstavka 1, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z zahtevami glede nadomestnih sredstev za identifikacijo iz prvega pododstavka, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.

Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila v zvezi z obliko in zasnovo nadomestnih sredstev za identifikacijo iz prvega pododstavka, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

6. Države članice obvestijo ena drugo in Komisijo o vzorcu sredstva za identifikacijo, ki se uporablja na njihovem ozemlju. Prav tako omogočijo, da so te informacije dostopne na internetu. Komisija pomaga državam članicam, da omogočijo dostop javnosti do informacije tako, da na svojem spletnem mestu zagotovi povezave do zadevnih spletnih mest držav članic.“;

(5) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 4a

Rok za namestitev sredstev za identifikacijo

1. Sredstva za identifikacijo iz člena 4(1) se namestijo na žival pred iztekom roka, ki ga določi država članica, v kateri se je žival rodila. Ta rok se izračuna od dneva rojstva živali in ni daljši od 20 dni.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

Žival ne sme zapustiti gospodarstva, na katerem se je rodila, dokler sredstvi za identifikacijo nista nameščeni na to žival.

2. Da se omogoči namestitev sredstev za identifikacijo v posebnih okoliščinah, ki vključujejo praktične težave, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev posebnih okoliščin, na podlagi katerih lahko države članice podaljšajo roke za namestitev sredstev za identifikacijo, kot je določeno v prvem in drugem pododstavku odstavka 1. Države članice obvestijo Komisijo o vsaki taki možnosti.

Člen 4b

Identifikacija živali iz tretjih držav

1. Vsaka žival, za katero v skladu z Direktivo 91/496/EGS veljajo veterinarski pregledi živali, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, in ki je namenjena za namembno gospodarstvo znotraj ozemlja Unije, je identificirana na namembnem gospodarstvu s sredstvi za identifikacijo iz člena 4(1).

Prvotna identifikacija, nameščena na žival v tretji državi porekla, se zabeleži v računalniško bazo podatkov iz člena 5, skupaj z neponovljivo identifikacijsko kodo sredstev za identifikacijo, ki jo žival prejme v namembni državi članici.

Prvi pododstavek se ne uporablja za živali, ki so namenjene neposredno za klavnico v državi članici, pod pogojem, da so živali zaklane v 20 dneh po teh veterinarskih pregledih v skladu z Direktivo 91/496/EGS.

2. Sredstva za identifikacijo živali iz člena 4(1) se namestijo do roka, ki ga določi država članica, v kateri je namembno gospodarstvo. Ta rok ni daljši od 20 dni po veterinarskih pregledih iz odstavka 1.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

V vseh primerih se na živali namestita dve sredstvi za identifikacijo iz prvega pododstavka člena 4(1), preden zapustijo namembno gospodarstvo.

3. Kadar je namembno gospodarstvo v državi članici, ki je uvedla nacionalne določbe na podlagi drugega pododstavka člena 4(4), s katerimi je postala uporaba elektronskega identifikatorja obvezna, se živali identificira z navedenim elektronskim identifikatorjem v namembnem gospodarstvu v Uniji do roka, ki ga določi namembna država članica. Ta rok ni daljši od 20 dni po veterinarskih pregledih iz odstavka 1.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

V vseh primerih se elektronski identifikator namesti na živali, preden zapustijo namembno gospodarstvo.

Člen 4c

Identifikacija živali, premaknjenih iz ene države članice v drugo

1. Živali, premaknjene iz ene države članice v drugo, ohranijo prvotna sredstva za identifikacijo, ki so bila na njih nameščena v skladu s členom 4(1).

Vendar z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organ države članice namembnosti od 18. julija 2019 dovoli:

- (a) zamenjavo enega sredstva za identifikacijo z elektronskim identifikatorjem brez zamenjave prvotne neponovljive identifikacijske kode živali;
- (b) zamenjavo obeh sredstev za identifikacijo z dvema novima sredstvoma za identifikacijo, ki imata oba isto, novo neponovljivo identifikacijsko kodo. To odstopanje lahko velja do 5 let po 18. juliju 2019, kadar znaki, ki tvorijo identifikacijsko kodo običajne ušesne znamke živali, ne omogočajo namestitve elektronskega identifikatorja z isto neponovljivo identifikacijsko kodo, in pod pogojem, da je žival rojena pred začetkom veljavnosti izvedbenih aktov iz točke (c) drugega pododstavka člena 4(3).

2. Kadar je namembno gospodarstvo v državi članici, ki je uvedla nacionalne določbe, s katerimi je postala uporaba elektronskega identifikatorja obvezna, se živali identificira z navedenim elektronskim identifikatorjem najpozneje na namembnem gospodarstvu do roka, ki ga določi država članica, v kateri se nahaja to namembno gospodarstvo. Ta rok ni daljši od 20 dni od datuma prihoda živali na namembno gospodarstvo.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, se lahko zaradi telesnega razvoja živali za drugo sredstvo za identifikacijo ta rok podaljša do 60 dni po rojstvu živali.

V vseh primerih se elektronski identifikator namesti na živali, preden zapustijo namembno gospodarstvo.

Vendar se prvi pododstavek ne uporablja za živali, ki so namenjene neposredno za klavnico, ki se nahaja na ozemlju države članice, ki je uvedla nacionalne določbe, s katerimi je postala uporaba elektronskega identifikatorja obvezna.

Člen 4d

Odstranitev, sprememba ali zamenjava sredstev za identifikacijo

Sredstvo za identifikacijo ne sme biti odstranjeno, spremenjeno ali zamenjano brez dovoljenja pristojnega organa. Tako dovoljenje se lahko izda le, kadar odstranitev, sprememba ali zamenjava ne ogroža sledljivosti živali in kadar je možna identifikacija posamezne živali, vključno z gospodarstvom, na katerem je bila rojena.

V računalniško bazo podatkov iz člena 5 se zabeleži vsaka zamenjava identifikacijske kode, skupaj z neponovljivo identifikacijsko kodo prvotnega sredstva za identifikacijo živali.“;

- (6) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Pristojni organ držav članic vzpostavi računalniško bazo podatkov v skladu s členoma 14 in 18 Direktive 64/432/EGS.

Države članice si lahko izmenjujejo elektronske podatke med svojimi računalniškimi bazami podatkov od datuma, ko Komisija potrdi celovito delovanje sistema za izmenjavo podatkov. Ta izmenjava se izvede na način, ki zagotavlja varstvo podatkov in preprečuje vsakršno zlorabo, da se zaščitijo interesi imetnika.

Da se zagotovi elektronska izmenjava informacij med državami članicami, Komisija v skladu s členom 22b sprejme delegirane akte za določitev pravil o podatkih, ki se izmenjujejo med računalniškimi bazami podatkov držav članic.

Komisija z izvedbenimi akti določi tehnične pogoje in načine take izmenjave ter potrdi celovito delovanje sistema za izmenjavo podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).“;

(7) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

1. Kadar država članica ne izmenjuje elektronskih podatkov z drugimi državami članicami v okviru sistema za elektronsko izmenjavo iz člena 5, se uporablja naslednje:

- (a) pristojni organ te države članice za vsako žival, ki je namenjena za trgovino znotraj Unije, izda potni list na podlagi informacij iz računalniške baze podatkov, vzpostavljene v tej državi članici;
- (b) vsako žival, za katero se izda potni list, ob vsakršnem premiku iz ene države članice v drugo spremlja ta potni list;
- (c) potni list, ki spremlja žival, se ob prispetju živali na namembno gospodarstvo predloži pristojnemu organu države članice, v kateri je namembno gospodarstvo.

2. Da se omogoči sledljivost premikov živali nazaj na gospodarstvo izvora v državi članici, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev pravil za vključevanje informacij iz računalniških baz podatkov v potni list za živali, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.“;

(8) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Ta uredba državam članicam ne preprečuje, da sprejmejo nacionalne določbe v zvezi z izdajo potnih listov za živali, ki niso namenjene za trgovino znotraj Unije.“;

(9) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) druga alineja se nadomesti z naslednjim:

„— poročati pristojnemu organu o vseh premikih na gospodarstvo in z njega ter o vsakem rojstvu in poginu živali na gospodarstvu, skupaj z datumi navedenih dogodkov, do roka, ki ga določi zadevna država članica; rok je vsaj tri dni in ne več kot sedem dni po nastanku enega od teh dogodkov; države članice lahko od Komisije zahtevajo, da podaljša rok sedmih dni.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Da se upoštevajo praktične težave v izjemnih primerih, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev izjemnih okoliščin, v katerih lahko države članice podaljšajo rok sedmih dni iz druge alinee prvega pododstavka, skupaj z najdaljšim trajanjem podaljšanja, ki ni daljše od 14 dni po roku sedmih dni iz druge alinee prvega pododstavka.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Da se zagotovi ustrezna in učinkovita sledljivost goveda na sezonski paši, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z državami članicami ali delom držav članic, kjer veljajo posebna pravila za sezonsko pašo, vključno z obdobjem, posebnimi obveznostmi imetnikov ter pravili o registraciji gospodarstva in registraciji premikov goveda, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.“;

(c) dodata se naslednja odstavka:

„5. Z odstopanjem od odstavka 4 je vodenje registra izbirno za vsakega imetnika, ki:

(a) ima dostop do računalniške baze podatkov iz člena 5, ki že vsebuje informacije, ki jih je treba vključiti v register; in

(b) vnese posodobljene informacije, ali jih da vnesti, neposredno v računalniško bazo podatkov iz člena 5.

6. Da se zagotovi natančnost in zanesljivost informacij, vključenih v register gospodarstva iz tega člena, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev potrebnih pravil o teh informacijah, vključno s prehodnimi ukrepi, potrebnimi za njihovo uvedbo.“;

(10) člen 8 se črta;

(11) vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Usposabljanje

Države članice zagotovijo, da je vsaka oseba, ki je odgovorna za identifikacijo in registracijo živali, prejela navodila in smernice glede ustreznih določb te uredbe ter glede delegiranih in izvedbenih aktov, ki jih Komisija sprejme na podlagi te uredbe.

Kadar koli so spremenjene ustrezne določbe, se ustrezajoče informacije dajo na voljo osebi iz prvega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezni tečajji usposabljanja.

Komisija omogoči izmenjavo najboljših praks, da se v Uniji izboljšata kakovost informacij in usposabljanje.“;

(12) člen 10 se črta;

(13) člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „goveje meso“ pomeni vse proizvode iz oznak KN 0201, 0202, 0206 10 95 in 0206 29 91;
2. „označevanje“ pomeni nameščanje etikete na posamezni kos ali kose mesa ali na njihovo embalažo oziroma pri neembaliranih proizvodih na prodajnem mestu pisna navedba ustreznih in dobro vidnih podatkov, namenjenih potrošniku;
3. „organizacija“ pomeni skupino nosilcev dejavnosti v istem ali v različnih delih trgovine z govejim mesom;
4. „mleto meso“ pomeni razkoščičeno meso, sesekljano na drobce, ki vsebuje manj kot 1 % soli in spada v oznake KN 0201, 0202, 0206 10 95 in 0206 29 91;
5. „odrezki mesa“ pomeni majhne koščke mesa, za katere je bilo ugotovljeno, da so primerni za prehrano ljudi, in ki so izključno posledica odrezovanja ter so bili pridobljeni pri izkoščevanju trupov in/ali razseku mesa;
6. „razsekano meso“ pomeni meso, razsekano na majhne kocke, trakove ali druge posamezne dele, katerih nosilcu dejavnosti ni treba nadalje razsekati, preden jih kupi končni potrošnik, in ki jih lahko slednji neposredno uporabi. Iz te opredelitve so izključeni mleto meso in odrezki mesa.“;

(14) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 3 in 4 se črtata;

(b) v odstavku 5 se uvodno besedilo točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Nosilci dejavnosti in organizacije na etiketah navedejo tudi:“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. Da se na etiketi govejega mesa izogne nepotrebnemu ponavljanju države članice ali tretje države, kjer so bile živali rejene, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi s poenostavljenim navajanjem v primeru, ko žival za zelo kratek čas ostane v državi članici, ali v primeru, ko se rodi v tretji državi, ali v primeru zakola.“;

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila glede največje velikosti in sestave skupin živali iz odstavkov 1 in 2(a), ob upoštevanju zahtev v zvezi s homogenostjo skupin živali, od koder prihajajo ti razsekano meso in odrezki mesa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).“;

(15) v členu 14 se četrti odstavek nadomesti z naslednjim:

„Za zagotovitev skladnosti s horizontalnimi pravili o etiketiranju v tem oddelku, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b za določitev pravil, na podlagi izkušenj glede mletega mesa, ki so enakovredna pravilom iz prvih treh odstavkov tega člena za odrezke govejega mesa ali kose govejega mesa.“;

(16) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Obvezno označevanje govejega mesa iz tretjih držav

Z odstopanjem od člena 13 se goveje meso, uvoženo na ozemlje Unije in za katero niso na voljo vse informacije iz člena 13, označi z navedbo: ‚Poreklo: ni iz EU‘ in ‚Zaklano v (ime tretje države)‘.“;

(17) s 13. decembrom 2014:

(a) se naslov oddelka II naslova II nadomesti z besedami „prostovoljno označevanje“;

(b) členi 16, 17 in 18 se črtajo;

(c) v oddelku II naslova II se vstavi naslednji člen:

„Člen 15a

Splošna pravila

Informacije o živilih, ki niso zajete v členih 13, 14 in 15 in jih nosilci dejavnosti ali organizacije, ki tržijo goveje meso, prostovoljno dodajo na etiketah, so objektivne in razumljive potrošnikom ter omogočajo, da jih lahko preverijo pristojni organi.

Te informacije so skladne s horizontalno zakonodajo o etiketiranju, zlasti z Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Kadar nosilci dejavnosti ali organizacije, ki tržijo goveje meso, ne upoštevajo obveznosti iz prvega in drugega odstavka, pristojni organ uporabi ustrezne kazni iz člena 22.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22b v zvezi z opredelitvami in zahtevami, ki se uporabljajo za izraze ali kategorije izrazov, ki se lahko dajo na etikete prepakiranega svežega in zamrznjenega govejega in telečjega mesa.

(*) Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).“;

(18) členi 19, 20 in 21 se črtajo;

(19) člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe.

Predvideni pregledi ne posegajo v katerega od pregledov, ki jih lahko izvaja Komisija skladno s členom 9 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.

Kazni, ki jih država članica naloži imetniku, nosilcu dejavnosti ali organizaciji, ki trži goveje meso, morajo biti učinkovite, odvračilne in sorazmerne.

Pristojni organ vsako leto izvede najmanj toliko uradnih pregledov v zvezi z identifikacijo in registracijo živali, da zajame najmanj 3 % gospodarstev.

Pristojni organ nemudoma poveča najnižjo raven uradnih pregledov iz drugega pododstavka, kadar je ugotovljeno, da določbe o identifikaciji in registraciji živali niso bile izpolnjene.

Izbor gospodarstev, ki jih mora pregledati pristojni organ, se izdela na podlagi analize tveganja.

Vsaka država članica do 31. avgusta predloži Komisiji letno poročilo o izvajanju uradnih pregledov v predhodnem letu.

2. Ne glede na odstavek 1 pristojni organ imetniku naloži naslednje upravne kazni:

(a) če ena ali več živali na gospodarstvu niso skladne z nobeno od določb iz naslova I: omejitev premikov vseh živali na gospodarstvo zadevnega imetnika ali z njega;

(b) kadar gre za živali, v zvezi s katerimi zahteve glede identifikacije in registracije iz naslova I niso popolnoma izpolnjene: takojšnja omejitev premikov samo teh živali, dokler te zahteve niso popolnoma izpolnjene;

(c) če na enem gospodarstvu število živali, v zvezi s katerimi zahteve glede identifikacije in registracije iz naslova I niso popolnoma izpolnjene, presega 20 %: takojšnja omejitev premikov vseh živali na tem gospodarstvu; za gospodarstva z največ 10 živalmi se ta ukrep uporablja, če več kot dve živali niso popolnoma identificirane v skladu z zahtevami iz naslova I;

(d) če imetnik za žival ne more dokazati identifikacije in sledljivosti živali: po potrebi in na podlagi ocene zdravja živali in tveganja za varnost hrane, usmrtilitev živali brez nadomestila;

- (e) če imetnik pristojnemu organu ne poroča o premikih živali na njegovo gospodarstvo in z njega v skladu z drugo alineo člena 7(1), pristojni organ omeji premike živali na to gospodarstvo in z njega;
- (f) če imetnik pristojnemu organu ne poroča o rojstvu ali poginu živali v skladu z drugo alineo člena 7(1), pristojni organ omeji premike živali na to gospodarstvo in z njega;
- (g) če imetnik stalno ne plačuje stroškov iz člena 9, država članica omeji premike živali na gospodarstvo tega imetnika in z njega.

3. Ne glede na odstavek 1, kadar so nosilci dejavnosti in organizacije, ki tržijo goveje meso, etiketirali goveje meso brez izpolnjevanja obveznosti iz naslova II, država članica po potrebi in v skladu z načelom sorazmernosti zahteva umik govejega mesa s trga. Poleg kazni iz odstavka 1 lahko države članice:

(a) če je zadevno meso v skladu z ustreznimi veterinarskimi in higienskimi pravili, dovolijo, da se tako goveje meso:

(i) da na trg, potem ko je bilo ustrezno etiketirano v skladu z zahtevami Unije, ali

(ii) pošlje v takojšnjo predelavo v izdelke, razen v tiste, ki so navedeni v prvi alineji člena 12;

(b) odredijo preklic ali umik odobritve zadevnim nosilcem dejavnosti ali organizacijam.

4. Strokovnjaki Komisije skupaj s pristojnimi organi:

(a) preverijo, ali države članice izpolnjujejo zahteve te uredbe;

(b) izvedejo preglede na kraju samem, da zagotovijo izvajanje pregledov v skladu s to uredbo.

5. Država članica, na ozemlju katere se izvaja pregled na kraju samem, strokovnjakom Komisije priskrbi vsakršno pomoč, ki jo potrebujejo pri opravljanju svojih nalog. Preden se pripravi in da v kroženje končno poročilo, se s pristojnim organom zadevne države članice obravnava rezultat pregledov. To poročilo po potrebi vsebuje priporočila državam članicam za izboljšanje skladnosti s to uredbo.“;

(20) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 22a

Pristojni organi

Države članice določijo pristojni organ ali organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo in morebitnimi akti, ki jih Komisija sprejme na njeni podlagi.

Komisijo in druge države članice obvestijo o identiteti navedenih organov.

Člen 22b

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz členov 4(1), 4(3), 4(5), 4a(2), 5, 6(2), 7(1), 7(2), 7(6), 13(6), 14(4) in 15a se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. julija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz členov 4(1), 4(3), 4(5), 4a(2), 5, 6(2), 7(1), 7(2), 7(6), 13(6), 14(4) in 15a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 4(1), 4(3), 4(5), 4a(2), 5, 6(2), 7(1), 7(2), 7(6), 13(6), 14(4) in 15a začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(21) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Postopek v odboru

1. Komisiji pri izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi členov 4(3), 4(5), 5 in 13(6), pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

(*) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(22) vstavi se naslednji člen:

„Člen 23a

Poročilo in zakonodajni trendi

Najpozneje:

- 18. julija 2019 za določbe o prostovoljnem označevanju in
- 18. julija 2023 za določbe o elektronski identifikaciji.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ustrezni poročili o izvrševanju in učinku te uredbe, vključno z, v prvem primeru, možnostjo ponovnega pregleda in morebitne spremembe določb o prostovoljnem označevanju in, v drugem primeru, tehnično in gospodarsko izvedljivostjo uvedbe obvezne elektronske identifikacije po vsej Uniji.

Tema poročiloma se po potrebi priložijo ustrezni zakonodajni predlogi.“;

(23) vstavi se naslednja priloga:

„PRILOGA -I

SREDSTVA ZA IDENTIFIKACIJO

(A) OBIČAJNA UŠESNA ZNAMKA

Z UČINKOM OD 18. JULIJA 2019;

(B) ELEKTRONSKI IDENTIFIKATOR V OBLIKI ELEKTRONSKE UŠESNE ZNAMKE

(C) ELEKTRONSKI IDENTIFIKATOR V OBLIKI BOLUS TRANSPONDERJA

(D) ELEKTRONSKI IDENTIFIKATOR V OBLIKI TRANSPONDERJA, KI SE VBRIZGA“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS
